

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročilna znaša:

Obe izdaji na leto . . . . . gld. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V ednosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novije vesti.)

Gradec 18. Poslanec Hofman-Wellenhof, grof Stürckh in dr. Hoehenburger, katerim je bila poverjena sestava narodnopolitiškega programa štajerskih Nemcev, so že dovršili svoje delo. Predno pride v javnost, se to delo predloži shodu zaupnih mož. Tu shod se je imel že vršiti, toda odložiti se je moral vsled nenadejanih zaprek.

Gradec 18. Kmetijska družba za Štajersko je sklenila, da priredi v l. 1901. deželno razstavo.

Budimpešta 18. V zbornici poslancev se je, potem, ko so bili rešeni došli spisi, nadaljevala glavna razprava o proračunu za leto 1899., ki je bila potem z veliko večino vsprejeta v podlago za podrobno razpravo.

Berolin 18. Proslava padlih v marec leta 1848 se je izvršila tu v popolnem redu. Do dveh popoldne je bilo položenih na rakev 400 vencev.

London 18. »Times« poročajo iz Kaneje: Princ Jurij je opozoril štiri udeležene vlasti, Rusijo, Francijo, Anglijo in Italijo, da je na času, da dajo na razpolago 600.000 frankov proti 1% obrestim in 2% amortizaciji, kateri znesek je izplačati prebivalcem na deželi, da jim bo možno vrniti se v svoje vasi in si zgraditi hiše. Te svote naj bi ne bilo smatrati kakor posojilo krečanski vladi, nego kakor direktno predplačilo vlasti.

Rim 18. Nuncij Tarnassi je obvestil vatican, da v listi odposlancev, ki jo je izročila ruska vlada holandski vladi, ni zabeležen tudi odposlanec svete stolice na mirovno konferenco. Toda ta odločitev ni presenetila, ker je je bilo pričakovati.

Marzlj 18. V zalogi patronov v vojašnici Saint Charles se je dogodila danes eksplozija. Trije vojaki so ranjeni. Streho magazina je odneslo 20 metrov daleč.

Madrid 18. »Imparcial« javljajo iz Sevilje, da so v Egiya zasledili republikansko zaroto.

Hamburg 19. V Altoni se je večeraj vršila kazenska razprava proti onima dvema fotografama, ki sta se na zvijačen način ukradla v sobo, v kateri je ležalo mrtvo truplo pokojnega Bismarcka in sta fotografovala isto. Obsojena sta bila jeden na 6, jeden na 3 mesece zapora. Oni gozdni čuvaj, ki jima je šel na roko, je dobil 3 mesece ječe.

Neskladnosti naših socijalnih demokratov.

Ob vsaki priliki, ko je našim slovenskim socijalnim demokratom braniti svoje stališče, videti je, kako sami čutijo neveselost pozicije, v kateri se nahajajo — po svoji krivdi.

Vsaka rastlina hoče imeti svoje podnebje, svoje klimatične razmere in svoja tla, ki jej ugajajo. Presadi rastlino, vspevajočo najbujneje v tropičnih deželah, v naše mrzle kraje in venela ti bo in — vsahne ti! Ne more živeti, ker jej ne ugajajo razmere, ker je eksotična — tujka v naših deželah.

Istotako je s političnimi programi; tudi oni se morajo snovati in izvrševati: vsikdar računaje z razmerami. Politik, ki hoče nastopati kakor absoluten doktrinar in ki hoče isti in ni za las spremenjeni program usiljevati v najrazličnejše razmere, mora sprevideti kmalu, kako se je motil v svojih računih.

Taka se je zgodila slovenskim socijalistom v Trstu. Ne poznajoči tukajšnjih in sploh primorskih razmer, in tudi ne brigajoči se zanje, so hoteli nemški socijalizem in vso organizacijo istega kar presaditi na tržaška tla, ne meneči se za to, da so razmere različne, kakor sta različna noč in dan. Niso pomislili in tudi niso hoteli čuti nobenega

svarila, da tu ni še ni bilo niti elementarnih začetkov umevanja socijalnih vprašanj, kakor ga je še danes — bore malo. V kaki fundamentalni zmoti so bili ti slovenski socijalisti, je razvidno iz tega, da so si domišljali, da se italijanski socijalisti res socijalisti: da se res združijo žanjimi za borbo proti slovenskemu in italijanskemu šovinizmu, a za jednako pravo Italjanom in — Slovencem!! V zmoti tej so bili, ker nimalo niso poznali tukajšnjih razmer, ker na jedni strani niso poznali resnične vneboupijoče krivice, ki jo trpi naš slovenski živelj, na drugi strani pa ne duha, strupeno sovražnega našemu življu, ki preveja vse sloje tržaške, ne izvemši nikakor tudi korifeje mej socijalisti a la Učekar. Ta mržnja italijanskih socijalistov do naše krvi se je kazala tudi ob vsaki taki priliki, kadar-koli so naši slovenski socijalisti hoteli uplívati na organizacijo socijalistiške stranke, v nadi, da bodo ukupno uživali željene vspehe. Kakor sateliti, kakor podajachi in priganjači našega delavskega življa v njihovo »lego« — ki pa ni »democratica«, kakor se imenuje evfemistiški, ampak je nacionalna — so jim bili pač dobro došli naši slovenski vodje, ali na delitvi vspehov so se razhajali navadno, ker je naše odganjala laška neodkritosrčnost in zavist, če tudi nekoliko prikrita pod socijalistiško haljo.

Kjer so torej naši slovenski socijalisti — ne poznajoči razmer in vzgoje tukajšnjega ljudstva — iskali internacjonalizma, našli so le neke socijalistiško pobeljene laške grobove: Italijani so jim stali mrzlo nasproti, a v Slovencih sta ginevala vera in zaupanje.

In sedaj so v neveselni poziciji. Glavni vzrok temu pa je, ker so si domišljali, da narodnega momenta ne treba jemati v račune. Ta neveselost je sosebno očevidna tedaj, kadar govore o svojem stališču nasproti narodnemu vprašanju.

»Ne bojte, se nič ne bo hudega«, je zatrjeval pijani hlapec. Ali kmalu je začel konj vzdigovati glavo, se obračati v stran in poskakovati.

»Ustavi! Ustavi! Zatisni! Zavori!«, je kričal Podgoričan.

Konj se je že začel ustavljeti, hkratu pa se je spustil v grozen dir. Podgoričan je upil, hlapec pa ni mogel več vzdržati konja. Le ta je dirjal tako besno, da so mu kar iskre švigale iz podkev — konj se je splašil. — Že so bili na ovinku in še ni bilo dobro čuti klica »Jezus Marija«, že je bil voz prevrnjen, — zadel je ob cestni kamen in vrgel Podgoričana čez ograjni zid v propad več metrov globoko. Konj je pa ves zdijvan drčal dalje.

Čez dobre pol ure so prinesli Podgoričana na pol mrtvega domov. Pobil se je močno, a strah ga je tako prevzel, da je bil bled kakor bela ruta. Dolgo je krenal, zdravnik ga je sicer tolažil, a sam je zgubil vse upanje, da bi bilo kaj iz njega. Rane ni bilo videti na njegovem životu, bolelo pa ga je močno na levi strani. Naposled se mu je začela pojavljati oteklina; rana se mu je odprla, in začela mu je — gnjiti.

Malo pred božičnimi prazniki istega leta so naznanjali zvonovi da je Podgoričan — umrl. Njegov pogreb je bil veličasten; udeležilo se ga je veliko ljudi od blizu in daleč; marsikdo pa je dejal: škoda je bilo moža, dober je bil in rad je pomagat revnim. Mir njegovi duši! (Pride še.)

PODLISTEK.

5

MLINAR.

Spisal Vrhmorski.

Še le zvečer je prišel Janko domov. Ne slu-teči ničesar hudega, je stopil v hišo, ali gorje: mati je bila takoj pri njem in mu zašepetala na uho usodno vest, da je bil oče že večeraj doma, ker ni šel v Ljubljano. Niti večerjal da ni same jeze in da je že v postelji. Očitala je Jankotu zapravljivost in nebriznost, karala ga je, ga svarila in opominjala ter mu rekla s solnim očesom: Reva jaz, koliko jih moram poslušati radi tebe, zakaj pa te ni bilo večeraj domov, kod si se potepal?! Kaj poreče jutri oče?!

Janko se ni veliko izgovarjal, le dostavil je: »Kadar bom star, čepel bodem le doma in molil, sedaj pa ne!« stisnil je z rameni ter odšel v štacuno.

Ne drugi dan, ne slednje dni ni črhuil Podgoričan ni najmanjše zle besedice, ne ženi, ne Jankotu, da-si sta oba pričakovala tega.

Janko pa se je mej tem nekaj poboljšal vsaj na videz. Zvečer je ostajal doma, zjutraj je ustajal zgodaj; le ob nedeljah je zahajal v krčmo in se vračal domov malo pozneje. Toda to ni trajalo dolgo; kmalu je začel zopet voziti svojo prejšnjo pot.

Velike skrbi in žalosti, ki mu jih je prizadeval sin, nakopale so Podgoričanu — bolezen.

Tožiti je začel o tej in onej slabosti, da je moral zahajati celo k zdravniku. No, kmalu se je zdelo, da je zopet zdrav, kar pa v resnici ni bil. Vendar je opravljal svoja dela kakor pred, zahajal na razne sejme in se vozaril vse noči v železniških vozovih.

Dne 12. septembra 188. je bil na sejmu v S . . . . . Kupil je mladega čvrstega konja; žival je hvalilo vse in marsikateri kupec ga je zavidal na tej kupčiji.

Ko je Podgoričan spravil svoje stvari, sel je na voz ter velel hlapecu: »Počasi goni, ker ne poznamo še živali.«

»Nič ne skrbite!«

Hlapec je pognal in zdrčala sta proti domu, a kmalu je opazil Podgoričan, da je hlapec — pijan.

Blizo vasi je bil hud ovinek, na katerem se je že čisto prigodila nesreča in previdni vozniki so vedno počasi vozili po ovinku.

Podgoričan je že pred opozoril hlapeca, naj ustavi pred ovinkom, da izstopi, ker pojde peš.

Ne daleč od ovinka je ležal na cesti, prav ob kraju, od žganja pijani in daleč na oko dobro poznani slovaški piskrovez »Joško«, njegova velika usnjata možnja pa je ležala sredi ceste.

»Kaj je na cesti, počasi goni, da se ne splaš konj!«

»Nič, nič!«

»Najbolje bo da ustaviš! Ustavi pravim!«

Izučeni po britkih izkustvih se jim vidi, da bi hoteli sedaj sicer popraviti svojo zmoto in se včasih v svojih govorih zaletavajo celo na — narodno šovinistično stališče, ali da bi odkritosrčno priznali svojo zmoto, da bi odprto in brez pridržkov sledili svojemu boljšemu prepričanju, dobljenemu po spoznavanju razmer, da bi se povzpeli one plemenitosti v mišljenju, ki brezpogojno priznava drugima, kjer imajo drugi prav: do tega se ne morejo dokopati naši socialisti. Vsakemu koraku naprej sledita dva koraka nazaj; kar priznavajo in zidajo besede tega trenutka; zanikujejo in podirajo besede prihodnjih dveh trenutkov. Iz te dvomnosti se naši slovenski socialisti ne morejo rešiti nikakor in kakor živi priči te dvomnosti in tega omahovanja med strankarskim doktrinarizmom in med naukom, ki ga dajejo razmere in potrebe vsakdanjega življenja, sta nastopila dva socialistična shodu, ki sta ga bila ono nedeljo priredila gg. dr. Pavlica in dr. Krek.

Slovensko gledališče v Ljubljani.

(Dopis.)

II.

Naši gg. intendantni menda še tega ne vedo, da je treba vso skrb in vso pažnjo obračati dramati. Drama ustvarja gledališče. Drama je slika resničnega življenja. Pisatelj zajemlje iz globokega morja človeškega življenja in nam razgrinja sliko na pozornici. To je naravno, zato je pravo. Kadar je drama učvrščena, kadar ji je utrjeno zdravo življenje, takrat naj se začne gojiti še le opera, ki je vrhunec glasbene umetnosti, a ki ni prirodna slika življenja, ki ni prirodna govornica ljudi.

Pri nas pa ravnajo baš narobe. Opera in nje člani so gg. intendantom prirasli k sreči, zanje žrtvujejo vse. Drama jim ni nič, ali vsaj postranska reč, in toliko da jo še trpe na slovenskem odru. A notorična resnica je, da doniša dohodkov samo drama, opera pa dela le velikanske stroške ter požira še one dobičke, ki jih donišajo od intendantne zanemarjene dramatiške predstave. Dežela Kranjska daje letne podpore 6000 gl., a ta podpora je dovoljena izrečno le za dramo. Drama pa ne dobiva od teh šestih tisočakov niti solda, ker jih intendantna porablja za opero, kar je javna krivica.

Vrhu tega je repertoire izbran brez zistema.

Pri operi se pojo in z očetovsko skrbjo goje skoraj same italijanske Verdijeve stvari, kar dela okus občinstva enostranski, zato danes ne ugaja niti melodična poljska »Halka«. Smetanovi operi »Prodana nevesta« in »Hubička« sta šli »ad inferos«, »V vodnjaku« in »Stari ženin« sta tudi češki operi — torej ad acta žnjima! Foerster je uglasbil »Gorenjskega slavčka« — z Bogom, ta ni za nas! Gerbič ima izgotovljeno opero »Kres«, a Gerbič ni Lah — adijo! Vilhar je napisal opero »Smiljano«, a Vilhar je rojen na Pivki — torej ni za slovenski oder! V začetku sezone so nam obljubili »Pikovo damo« — a obljubiti in dati je preveč, posebno še zato, ker Čajkovski ni laški mojster. In tako dalje...

Čudno se nam zdi, da niso pahnili z odra tudi že Viktorja Parme. A njegove stvari pojo nemara samo zato, ker so zastoj, oziroma ker domačinu ne plačajo zaslužnih krajcarjev! No, njegov »Urh celjski« že spi spanje pravičnika z Ipavčevimi »Teharskimi plemiči«...

Gospodje intendantni nimajo pojma, kaj se pravi pisati opero ali dramo, sicer bi ne ravnali tako bagatelno z njimi. Koliko študij, koliko naporega in umnega pisanja, koliko drugega časa stane vse to zlasti pri nas, ko opravljajo naši skladatelji in pisatelji vsa ta dela potem, ko jih je že upchal vsakdanji posel — služba. Tega ne vedo intendantje, zato nimajo zmisla in srea! Ali javno zabavljati in se norčevati — to jim gre spretno izpod rok, s tem kažejo tudi veliko svojo vnemo za razvitek one umetnosti, kateri so vsemogoči vladarji v lepem gledališču našem.

Pa ker jim je že opera tako draga in mila, bi mislil človek, da skrbje vsaj zanje po gotovem načrtu. Kaj še! Tu ni nikakega stopnjevanja, nikakega naravnega razvitka. Mesto da bi šli polagoma naprej, nam hipoma usiljujejo nemškega Wagnerja, ki ga ne umeje devet desetih našega občinstva. Kaj hočejo doseči s tem? Kam posežejo sedaj? Ali je še kje kaj hujšega od Wag-

nerja? Takih skokov je zmožna samo intendantna, ki nima v svoji sredi niti enega člana, ki bi bil količkaj muzikališko izobražen.

Pa ne samo to! Za »Lohengrina« in »Aido« so izmetali kar tisočakov. Napravili so nove obleke in kulise, kupili so na Nemškem — mesto v Pragi — dragih rekvizitov, da je šlo samo za te dve operi nad polovico deželne podpore. Za dramo ne kupijo niti najpotrebnejše obleke. V dramo morajo služiti umazane in raztrgane kulise ter garderoba, ki je škandalozna in večkrat izposojena od nemškega ravnatelja. Za »Rokovnjače«, ki so izvorno slovensko delo, ki jih je dramatisoval Govekar »v proslavo imen Jurčiča in Krsnika«, je posodila nekaj garderobe celo — čitalnica v Kamniku! Zato pa je uprizoritev dram vedno beraška, in to je tudi vzrok, da hodi naše občinstvo rajše k sijajno uprizorjenim in »oblečenim« operam. Čuli smo, da niti v nemškem Gradcu ne uprizarjajo nemškega »Lohengrina« tako sijajno kakor v slovenski Ljubljani. In to je jako častno za slovensko gledališče!

Domače stvari potiskajo pod klop. Parmovo »Staro pesem« so uprizorili prav škandalozno, medtem ko je dr. Miletič v Zagrebu napravil zanje nove oprave in kulise, da je bila uprizoritev opere slovenskega skladatelja na hrvaškem odru veleodlična in za sto odstotkov sijajnejša, nego na domačem odru.

Za opero pa je treba pravega, čvrstega in zdravega režiserja. Gospodu Nolliju ne more živ krst odrokat nevenljivih zaslug, ki jih ima za razvitek slovenske opere posebe, in slovenskega gledališča sploh. A mož se je postaral, in postaja nervozen. Zaradi tega nima potrebne avtoritete, brez katere je uspešno delovanje nemogoče: Gosp. Noll je mož italijanske šole, zato ne zna uprizarjati novih oper, a velikih oper ne more voditi zaradi nervoznosti. Gosp. Noll naj bo v bodoče viši režiser, ki bi pazil na celotnost; za detajle pa je treba novega režiserja. Morda bi bil sposoben g. Fedekowski ali g. Rasković. Oba sta še mlada in čvrsta. Nadalje je treba za opero — če hočejo, da bo živela — dveh »sopranistinj«, ki imata res operno solo. Poraba subrete za opero je pri nas nemožna, zakaj naša subreta je v burki in opereti neprecenljive vrednosti, za opero pa nima niti potrebnega glasu, niti zadostne šole. Operni zbor se je jako skrčil, da nikakor ne zadostuje več. Zadnje tedne pel je včasih, da je bilo strašno! A ni dosti, da zbor samo poje, ampak mora tudi igrati, česar pa se naš zbor še do danes ni naučil. Zato bi trebalo angažirati nekaj moči, ki bi sodelovale v opernem zboru in v dramo v manjših ulogah, katere sedaj nerodni diletantki vedoma kvarijo — do možnosti, kateri je tudi neizerpni vir — statistarija. Vidimo torej, da vlada tudi pri operi poleg vse vneme gospodov intendantov vendar-le — samo polovičarstvo!

Politični pregled.

TRST, 20. marca 1899.

K položaju. O govoru Štefana Tisze v ogerski zbornici, s katerim smo se podrobneje bavili tudi mi, piše »Information«: »Grof Tisza je rekel to isto v zbornici, kar je od sto politikov, vrednih, da se imenujejo, mislilo vsikdar vsaj devetindevedeset, in ki so, ako jim je ravno ugajalo, tudi govorili tako. Tisza je rekel, da je nekaterih momentov na Ogorskem, radi katerih bi bilo želeti hegemonije Nemcev v Avstriji, da pa glavni interes Ogorske stremi po tem, da se ista drži na strani od vseh sporov notranjepolitiških v Avstriji, da se v iste ne meša pod nikakim pogojem in da se ne postavlja v nasprotje z avstrijskimi Slovani. Ogorski liberali in še posebno skupina Tisze so veljali, kakor je znano, kakor zadnje rezerve avstrijskega obstrukcionizma. Le ta poslednji more torej zabeležiti jedno podrtje nado več!«

Mi smo bili omenjali tudi, kako se je glavno glasilo židovskega liberalizma, »Neue Freie Presse«, tolažilo na tej odpovedi. Menilo je, da grof Štefan Tisza ni nikaka avtoriteta, da je to, kar je govoril, le njegovo mnenje, da ogromna večina liberalne stranke na Ogorskem misli drugače, zlasti pa da ministerski predsednik Szell že po svojih tradicijah ne more biti tako ravnodušen pred ne-

varnostjo slovenskega nadvladja, kakor se dela grof Tisza. Kako medla in neutemeljena je bila ta tolažba, izhaja iz dejstva, da »Pester Lloyd«, ki je med navedljivimi glasniki vladne stranke na Ogorskem, pravi, da je bil govor Tisze najbolji v vsej proračunski razpravi! Še glasneje pa je govorili dejstvo, da je bil ministerski predsednik Szell med prvimi, ki so čestitali Tiszu, in Szell da je storil to z ostenativno prisrčnostjo.

Nemški liberali naj le vzdihujejo: Mračni se, o Gospod!

Danes si lahko čitatelji ustvarijo nekoliko pojma, koliko so vredna in koliko se smemo zanašati na razna pozočila in ugibanja. Včeraj smo čitali tu in tam: grofu Thunu je stališče omajeno, ker je napravil popolen fiaseo se svojim načrtom za rešenje jezikovnega vprašanja, da je zgubil zaupanje krone in njegovega odstopa da je pričakovati najdalje o Veliki noči in žnjim da pojde tudi finančni minister Kaizl — danes pa sporočajo z Dunaja: da grof Thun je še vedno odločen izdati jezikovni zakon na podlagi § 14., da uživa še vedno popolno zaupanje krone, da minister Kaizl ne odstopi in da ostane celo člen eventuelnega bodočega ministerstva.

Sedaj pa pogodi človek, na kateri strani je — manje fantazije!

Sicer pa imamo od precej resne in verodostojne strani — od strani posl. Pacifka v njegovem kutnogorskem listu — zatrdilo, da grof Thun nikakor še ni odstopil od svoje namere, a da ista še nima nikake konkretne oblike. Niti ministerski svet da še ni razpravljal o stvari.

Jasna beseda na adresu vlade. Naše besede, pozivajoče vlado, naj na Primorskem vendar enkrat neha z nesrečnimi puljativnimi sredstvi, ki nimalo ne koristijo onim, katerim naj bi koristile, pač pa še vsposodbujajo one, ki delajo krivico — je podkrepil tudi »Piccolo«, seveda z namenom, ki je nasproten našemu. Govoré o preloženju deželne zbornice istrskega v Koper piše skoro doslovno, kakor smo pisali mi, rekši, da po italijanskem mišljenju in po svojem značaju so vsa mesta istrska jednaka in da ni razlike med Porečem, Puljem in Koprom. To jedno je gotovo — vsklika »Piccolo«: **Koper bode za deželni zbor tisto, kar je bil Poreč in kar je tudi Pulj; Koper bode spoštoval manjšino, ali ne bode trpel objestnosti in izzivanj.**

To je jasna beseda, katero more umeti tudi vlada. Ista sedaj ve, kaj namerjajo laški signori, ker mora — mora, pravimo — vedeti tudi to, kaj vse je v laških očeh »provokacija« od naše strani; in ve tudi, ker mora vedeti, da slovenski in hrvatski poslanci bi bili izdajice svojega naroda, ako bi odnehali od tega, kar imenujejo signori — »provokacije«. In ker se »provokacije« ponove, ponove se — tudi škandali in nasilja. Vlada je obveščena torej in signori se jej povedali z hvalevredno odkritosrčnostjo, kar smo jej povedali mi: naj le preklada deželni zbor, škandali ne prenehajo vendar, dokler vlada ne premeni nesrečnega zistema svojega, dokler se ne spomni, da tudi na Primorskem je vladi dolžnost — vladati, katere dolžnosti pa ne vrši s tem, da si ne upa z svojimi prsti prijeti onih, ki palijo in podžigajo strasti.

Domače vesti.

Še vedno aféra Nabergojeva. Laška gospoda se ne morejo pomiriti, ko vidijo, da jim svet vendar ne more priznati te pravice, da bi smeli kar pometati z vsem: z zakoni, ustavnimi določili in s pravicami drugih. Gospoda se ne morejo pomiriti, ker jim je namestništvo uničilo sklep za razveljavljenje mandata Nabergojevega.

Kako vznemirjeni so, je razvidno iz »Piccola«, ki se zopet in zopet povrača k predmetu, in pripoveduje, kako da nikakor ne more umeti, kako da je namestništvo moglo uničiti toli — pravičen sklep. In še ta vnema za Nabergoja — to še posebno noče v glavo »Piccola«. Niti da si je Nabergoj najel odvetnika — tako meni to glasilo mestnega zbora tržaškega — ne bi se mogel isti tako ognjevito potezati zanj, kakor se poteza namestništvo. Kje so torej vzroki, ki silijo namestništvo, da se postavlja za jednega Nabergoja in proti zastopu vsega mesta?!

»Piccolo« ne ume tega, zato pa ume ves drugi svet, da je olastim dolžnost braniti pravico,

bodisi tudi v prilog posamičniku in proti — vsem. Pravica je pravica, a oblasti morajo biti čuvarice pravice. In krivica in ostane krivica, in naj se je celá ves mestni zbor tržaški izjavil solidarnim žujo! In oblastim je dolžnost preganjati krivico povsod, kjer koli se krivica godi. Sicer pa je to jedna infamij »Piccolovih«, ako hoče vznjati domnevanje, kakor da se namestništvo poteza za osebo Nabergojevo. Tu ostaja ta oseba povsem izven igre, marveč je bil tu izvršen atentat na zakonit mandat — a gospodarji mandata so v olilei!!! Prav po pravici do podeljevanja mandata postajajo volilei deležni dobrot ustavnega življenja. Ako hoče torej Avstrija veljati za konstitucionalno državo, morajo oblasti čuvati podstavo parlamentarnemu življenju. Temu pa je zopet v podstavo — nedotakljivost mandata, oziroma nedotakljivost pravice državljanov za podeljevanje mandata. To pravico morajo braniti drž. oblasti! In le za to pravico se je potegnilo namestništvo — in ako se ne bi, bi zanemarjalo svojo dolžnost na neodpusten način in bi je morali viši činitelji pozvati na odgovor — ne pa za gospoda Nabergoja.

Ali še ne ume »Piccolo«, zakaj je namestništvo moralo uničiti dotični sklep mestnega sveta? Ali ne ume »Piccolo«, kako grozno se smeši z nadaljnjim vprašanjem, da-li je Nabergoj toli veljavni steber — države?! No, tako vprašanje je pa že tako neumno, da niti ne bi bilo vredno odgovora, kajti sleherni, ki ima le najprijemljivejše pojme o razmerju med državo in državljanji, ve, da prva mora čuvati svoje, velike in male stebre — a sleherni državljan, tudi najbornejši, je steber države. Mar pa je pravica, mar so zakoni le za bogataše in oblastneže?! Laška signoria si pač tako tolmačijo pravico, ali radi tega vendar ni tako, ker ne sme biti, kajti država, ki pozablja na sveto resnico, da je justitia regnum fundamentum — ima že v svojih koreninah črva, ki jej izpodjeda življenje. Sicer pa, ako že hočejo vedeti, bodi jim povedano, da je Nabergoj res steber državne misli na tržaških tleh, ker ima lep delež na tem, da se je slovenski živelj obvaroval pred duhom, v katerem je pisan — »Piccolo«.

V Gorleo se je prišla zdraviti znana češka pisateljica in prijateljica Slovence, gospa Gabrijele Preissova.

Zima v spomladí. Ves čas smo pisali o spomladí v zimi. Z nekakim zaničevanjem smo te dni vrgli od sebe zimsko suknjo in malone da jej nismo britko očitali: čemu da je na svetu prav za prav? Se suvereno malomarnostjo smo jo pokladali tja v omaro, a minole sobote je še marsikak »havelok« šel pot — vseh zimskih sukenj.

In legli smo v soboto zvečer spat in ustali smo v nedeljo zjutraj in bili smo — v skrajni zadregi. Kako se približati zopet razžaljeni zimski suknji?! Sram nas je bilo, prav zares sram svoje prejšnje objestnosti in nevhvalečnosti, a vendar — sila kola lomi — približali smo se omari in izvlekli smo zaničevano zimsko suknjo z vso ljubeznjivostjo, kakor da jo hočemo prositi odpuščenja na grdi nevhvalečnosti. In ona se ni srdila; niti mrmrala ni — dobrotnica. Pa kako nas je grela, kako potrebna nam je bila ves božji dan! Pa še le danes! Malo da nismo sneli še »haveloka« s klina in ga prosili odpuščenja in ga poveznili vrhu zimske suknje.

Tako se je zgodilo proti koncu marca, potem ko smo imeli najprijetnejšo zimo. Celo naša rojakinja — burja se je skoro vso zimo klatarila nekje po svetu. Danes pa je pihala in mráz je bilo in snežilo je, kakor da padajo cunjé doli z neba, da so ljudje hitali po ulicah, tiščé se v dve gubi. Po tleh je bilo morje snežnega blata. In višine okolo Trsta so dobile lepo belo pokrivalo, kakoršnjega niso še imele vso zimo.

Morje je bilo razburjeno in marsikatera barkica je morala bítí hude boje z elementom, razvnetim po zimi v spomladí. Pristaniško osobje je imelo ves čas posla se svojim pačnikom, da je delilo pomoč, toda posebne nesreče ni bilo.

Mi pa ne bomo odslej hvalili nobene zimé več pred — meseceem majem in zimska suknja nam bode odslej v velikih čistih tudi o prazniku sv. Jožefa!

Poročilo o pogrebu pok. Cahartje je še popolniti nekoliko. Pred vsem treba povdariti, da je gosp. nabrežinski župnik prišel sprevedu nasproti daleč ven iz vasi, ter je isti v spremstvu g. župnika iz Sv. Križa vodil in završil pogreb.

Pevsko društvo »Nabrežina« je pa nad odprtim grobom zapelo še »Nad zvezdami«.

Z našega okrajnega sodišča. Pišejo nam: Izrazi »ščavo« se na tukajšnjem e. kr. okrajnem sodišču še vedno ponavljajo od tam službujočega personala. Samo ta-le vzgled. Radi nekkih prepisov sem imel danes opraviti v registraturi na e. kr. okr. sodišču. Zahteval sem neki akt in dotični uradnik mi je izročil akt z ironično pripombo: »Questo atto è scritto in »schivo« in me je vprašal, da-li umem jaz ščavo?!

Kako dolgo še?! Vsaj uradniki e. kr. uradov naj bi se enkrat iznebili tega, našo narodnost toli žalčnega izraza. Gospod svetnik Lettich naj si zapiše to v spominsko knjigo!

Delavski shod. Včeraj popoldne je bil ljudski shod v gostilni »Meridionale« pri južnem kolodvoru. Na dnevnem redu je bilo: Konstitucija in politiška jamstva. Govornik, g. Etbin Kristan, je v daljšem slovenskem govoru primerjal leto 1899. z »letom reakcije« 1849 in je ostro obsojal sedanjo vlado, ki ne oziraje se na ustavo vlada s § 14. — brez parlamenta. Shod je trajal nad poldrugo uro.

Vseslovenska delavska slavnost, ki se je lani morala odložiti vsled smrti cesarice, se bode vršila dne 28. maja t. l. v Ljubljani.

Iz Ljubljane nam pišejo 17. t. m.: Dopolnilne volitve v mestni zbor se prične dne 24. aprila. Letos bodo iste baje zopet zelo živahne. Ljubljana dobi letos zopet obilo novih stavb: justično palačo, mestno šolo i. dr. Ljubljana se lepša, da bi le tudi napredovala.

Električno razsvetljavo dobi frančiškanska cerkev v Ljubljani.

Za razširjenje volilne pravice v ljubljanski občinski zastop so krščanski socialisti uvedli živahno agitacijo.

Zavod za gluhoneme začne še letos graditi v Ljubljani.

Na glavnem naboru za mesto Ljubljano je bilo dne 13. marca od 197 došlih tujih stavljenecv potrjenih 41, od 121 mestnih fantov pa je bilo dne 14. t. m. potrjenih 22. Te številke dajejo misliti.

Slovenska Ljubljana?! Pišejo nam: V restavraciji na južnem kolodvoru v Ljubljani so natakariji sami Nemci, da Slovence niti ne more dobiti potrežbe v svojem jeziku. Bili smo tam trije popotniki, ki smo zahtevali, naj se nam potreže. Prvi natakar nas ni umel, drugi tudi ne, tretji pa se nam je celo v obraz smijal. Prejšnji krčmar je bil Nемеc, ali imel je vsaj slovensčine zmožnih natakarjev; o gospodu Hafnerju pravijo pa, da je Slovence, ali kakor kaže navedeno, nima mož baš mnogo spoštovanja do svoje lastne krvi. Ako bi šlo le za tega »Slovenca«, bi ga morda lahko prezirali, ali tu je angaževan značaj našega glavnega mesta in je stvar za nas tolike važnosti, da bi se morali baviti žnjo oni, ki so poklicani, a podpirati bi jih morala slovenska javnost v Ljubljani. Dokler ne postanemo neizprosni tudi v takih stvareh, ne bomo mogli govoriti o — slovenski Ljubljani.

Popotnik.

Štajerski novičar. Dne 5. t. m. je umrl v Čadramu ondodni mnogoletni in neumorni učitelj g. Bogomir Malenšek. — Za zvišanje učiteljskih plač je uložil prošnjo na deželni zbor krajni šolski svet Sv. Jurij ob Ščavnici. — Pijonirskega stotnika Müllerja in nadporočnika Tompo, ki sta minolo jesen napadla in pobila v Ptujju meščana Grossauerja, je mariborsko vojno sodišče obsodilo prvega na tri, drugega na dva meseca garnizijskega zapora, ne da bi se jima odvzeli šarži. Pač mila kazen! — V Gradeu je dne 8. t. m. umrl slavni zgodovinar, profesor dr. J. pl. Weiss. — V Celji se je ustrelila gledališčna igralka Lola Ranzolla. Težko ranjeno so jo prevedli v bolnici. — Obesil se je hišni posestnik in gostilničar Altziebler v Celji.

Število trafik se pomnoži. Tako je odredil finančni minister dr. Kaizl.

Deseti izkaz prispevkov za cesarjev spomenik v Ljubljani. Darovali so nadalje: Občine: Žalina 20 gld.; Zgornje Vreme 15 gld.; Dolenjavas pri Ribnici 20 gld.; Hotedršica 20 gld.; Žužemperk 25 gld.; g. dr. Fran Kogoj, v Kranjski gori 31 gld.; (nabranih pri slavljenji odlikovanja župana Budinka); končno občini Crkno na Goriškem in Radeče pri Zidanem mostu vsaka po 20 gld.

Delavsko konsumno društvo pri sv. Jakobu je naznanilo v minolem tednu, da so mu pravila že potrjena, ter da vabi tržaške rodoljube k pristopu. Ker pa ta poziv do danes nima še vspeha, sklepamo, da naše ljudstvo ne pozna našega namena in se nas ogiba z neko bojaznijo. Zato smo sklenili sklicati dne 26. marca ob 5. uri popoldne javen shod v Mally-jevo dvorano v ulici Torrente, da razložimo našincem svojo namero, ter jih opozorimo na veliko važnost našega društva za tržaške Slovence. Ker bo ustop svoboden vsakomur, ker se bo shod vršil ob uri, ko se nikdo ne bo mogel izgovarjati, da ga je zadrževalo delo in ker bo predavanje poučljivo v vsakem oziru, torej pač smemo pričakovati obilne udeležbe, ključoči svojim tovarišem v spomin geslo: »V slogi je moč!«

Okrajna bolniška blagajna. V minolem tednu je bilo prijavljenih 352 slučajev bolezni, ozdravljenimi pa je bilo proglašanih 438. V zdravljenju jih je ostalo 877. Med tem jih je 121 ponesrečilo na delu. V 136 slučajih so se bolniki proglašili proti odredbam zdravnikov.

Porotno sodišče v Trstu. Danes se je pričelo zasedanje tržaške porote. Prva razprava se vrši proti nekemu Ivanu Matiasiju radi zločina rop.

Kužne bolezni v Trstu. V minolem tednu je bilo prijavljenih 7 slučajev dávice, 3 škrlatine, 2 kozice, 3 tifozne mrzlice, 2 ošpic. Umrle so 3 osebe na dávici in ena na škrlatini.

Našel je — besedo. Te dni so bili aretovani nekega neznanca, ki je ponujal na prodaj nekaj velikih gob za umivanje, o katerih siromak ni vedel ali ni hotel povedati, kako so prišle prav za prav v njegove roke. Da se izogne neljubi potrebi pripovedovanja, delal se je — nemega in da torej niti ne ve svojega imena. Odveli so ga v zapor. A noč je dolga, ako človek ne more spati, so-sebno pa v zaporih. Človeku prihaja na misel to in ono, ugiblje to in ono. Tako je ugibal tudi naš mož vso božjo noč, da-li naj bi našel zopet svojo besedo ali ne in proti jutru je res sklenil da bo — govoril.

Povedal je torej, da je zopet našel zgubljeno besedo in da se imenuje Fran Kimove in da je tam od nekje s Koroškega. Še svojo velečastno osebo je torej seznanil slavno oblast, zato pa je označil kakor nepoznanca onega, ki mu je dal gobe. Kakor pa je že ta slavna oblast, da ne veruje rada — in naj človek govori še tako prepričevalno —, niso verjeli tudi našemu Kimoveu, ampak ga izroče kazenski preturi, kateri bode odločiti, da-li je Kimove res zaslužil, da bi ga pustili par dni — kimati pod ključem!

Različne vesti.

Nekdanji milijonar — tat. Iz Segedina na Ogerskem poročajo, da je nekdanji velepostnik in milijonar Mihael Szöry tako propal tekom let in lezel niže in niže, da je slednjič prišel do tja, da so ga zasačili, ko je ulomil v neko hišo z namenom, da bi kradel.

Uboji bogataši. Neka ameriška pisateljica se je iz gole radovednosti, kaj bode, oblekla v be-raško obleko in je šla trkat na vrata bogatašev v New-Yorku. Kamorkoli je prišla, v vseh krasnih hišah so jo odpravili brezčutno, ne da bi ji bil kdo kaj dal. Toda s tem se ni dala oplašiti, nego je dalje iskala usmiljenja v sreih milijonarjev in milijardarjev. V hiši nekega ameriškega politika je imela naslednji pogovor s služabnico: Služabnica: »Ne, ne, mi nimamo ničesar, prav ničesar!« — »Ali vprašajte vsaj gospodinjjo!« — »Ne, mi nimamo prav ničesar!« — »Ali vsaj košček suhega kruha!« — »Nimamo kruha!« — »Dajte mi vsaj čašo vode.« — »Nimamo vode!«

Beračica je pomilovala ubozega milijonarja, ki nima niti požirka vode in se je prepričala, da so srea teh bogatašev baš tako trda in brezčutna, kakor njihovi dolarji.

Zaročni prstan milijonarke. Dne 4. aprila se poroči v New-Yorku Viljem K. Vanderbilt z mis Virginjo Fair. Ženin in nevesta sta iz znanih new-yorških rodbin. Zaročni prstan neveste je stal 40.000 dolarjev (100.000 gld.) Prstan meri palec v premeru in so morali torej izrezati luknjo v rokovicu. Mis Fair ne nosi nikoli prstana ako gre na sprehod, ampak ga ima na roki samo tedaj kadar se vozi v kočiji.

Gledališče iz papirja. V New-Yorku gradi neki arhitekt gledališče iz papirja. Ker je papir slab prevodnik gorkote so prostori po leti hladni po zimi pa gorki. To papirno snov mešajo z neko drugo mastno snovjo, ki vse skupaj drži tako, da ne more škodovati mokroti, a ker primešavajo še različnih soli, je tako poslopje varno tudi proti ognju.

Največi in najmanjši ljudje. Do pred kratkim je Rus Konstantin, ki se predstavlja ljudem v Folies Bergères v Parizu, veljal za največjega človeka na svetu. Visok je osem čevljev ($2\frac{1}{2}$ metra). Sedaj pa je Arabec Hasan Ali prekosil tudi njega: Hasan meri 8 čevljev 5 paleev, torej dva metra in tri četrta. Temu orjaku je še-le 23 let in torej še lahko zraste. Njegova žena meri 6 čevljev (187 centimetrov).

Pravecni palček je v primeri s tem velikankom »najmanjši krčmar na svetu«, po imenu Dot, ki meri samo en meter. Dotima gostilno v White Plains v Severni Ameriki, in ta gostilna se prišteva najbolj obiskovanim v tamošnjem kraju. Ako hoče videti preko svoje mize, si mora postaviti stolec. Vzlie temu vodi svojo gostilno prav dobro in ume varovati si ugled. Nekdaj je bajje imel celo dvoboj z nasprotnikom, ki je bil pol večji in je tehtal štirikrat toliko kakor on, in užugal ga je.

V Jaksonu v državi Mihigan (Zj. oržave) pa živi »najmanjši kolesar«, deček Verne Trask, ki se je pričel voziti s kolesom že v dobi, ko se drugi otroci še le uče hoditi. Dečku je še-le nekaj čez dve leti, a že zna kolesariti prav dobro. Kolesa njegovega bicikla ne merijo več nego 30 cm. v premeru. Ako je torej padel kdaj, se mu ne more zgoditi dosti, ker ne pada globoko.

Cerkvena pokora. V Makoszynnu, okraj Piotrkov v Rusko-Poljski sta oče in sin Lekavlyk, očima oziroma deda Majda obdelovala z cepci, za kar ju je sodišče obsodilo na tri mesece, oziroma tri tedne zapora. Očim, oziroma ded, pa je prosil sodišče, naj spremeni kazen v cerkveno, in v resnici sta oče in sin stala tri nedelje zaporedoma z svojima cepcema pred cerkvenimi vrati, priporočaje se molitvi vernikov, prihajajočih v cerkev.

Luchenijev spovednik. Abbé Blanchard iz Geneve, spovednik Luchenijev, brva, kakor znano, že nekaj časa na Dunaju. V nekem tamošnjem društvu je imel predavanje, v katerem je govoril tudi o Lucheniju. G. Blanchard je rekel, da prihaja po dvakrat na teden v genevsko kaznilno, no Lucheni se še ni izpovedal in sploh odklanja vsako versko tolažbo.

Narodno gospodarstvo.

Poročilo ravnateljstva „Trgovske-obrtne registrirane zadruge v Gorici“ z neomejenim jamstvom, za opravični mesec februarij 1899.

1. Število zadržnikov dne 1. februarija 1898.	1137
Narastle tekom meseca za	35
Padlo tekom meseca za	—
Število zadržnikov dne 1. marca 1899. je znašalo	1209
2. Število deležev dne 1. februarija	2141
Priraslo deležev tekom meseca	78
Odpadlo	—
Število deležev dne 1. marca je znašalo	2219
3. Svota vplačanih deležev do 1. februarja kron	106291-28
„ „ „ tekom meseca	9860-02
„ „ „ izplačanih	59-—
Svota vplačanih deležev dne 1. marca kron	116092-30
Svota podpisanih deležev po 150 gld.	665700-—
4. Predumov je bilo izplačanih 1. feb.	kron 303669-86
Priraslo tekom meseca	37978-32
Odplačalo	3897
Stanje predumov dne 1. marca	kron 337751-18
5. Dopolnilni zaklad znašal je 1. februarja kron	16733-80
Tekom meseca doplačalo se je	2019-39
Stanje dopolnilnega zaklada 1. marca kron	18753-19
6. Do konca meseca prosilo je 785 prosite-	
ljev za predumje v znesku	kron 580002-78
Dovolilo se je v znesku	394018-60
Izplačalo	386305-42
7. Hranilne vloge znašale so 1. februarja kron	186045-62
Vložilo se je tekom meseca	11636-95
Izplačalo	4454-25
Stanje hranilnih vlog dne 1. marca	kron 193228-32
v 156 knjižicah povprek po 1238 kron 90 vin.	
8. Gotovine v blagajnici 1. febr. in pri	
poštni hranilnici	kron 6469-49
Svota prejemkov tekom meseca in pri	
poštni hranilnici	62653-90
Svota izdatkov tekom meseca in pri poštni	
hranilnici	67708-40

Saldo v blagajnici dne 1. marca in pri
poštni hranilnici . . . . . kron 1414-98

9. Dnarnega prometa blagajnice od dne
1. februarja do dne 28. marca . . . . . kron

Rezervni zaklad 310 k: 4) vin

Hranilne vloge obrestujejo se po $4\frac{1}{2}\%$.

Lastna glavica v podpisanih deležih 116092-30

Zaupana glavica v hranilnih vlogah 193228-32

Razmerje 116: 193.

Hranilne vloge se obrestujejo po $4\frac{1}{2}\%$ —

Predumji vračajo se v enem ali večtedenskih obrokih z obrestni vred po dogovoru. — Posojila na krajši čas na menjico se obrestujejo po $5\frac{1}{2}\%$. — Seja ravnateljstva je vsaki ponedeljek ob šestih uri. zvečer.

Uradne ure so od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne vsaki dan.

Brzojavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Zadar 19. V večerajšnji seji deželnega zbora je podpredsednik namestništva pl. Pavić odgovoril na interpelacijo radi bede v Tribanju. Na to se je vršilo prvo čitanje predloga poslanca Cingria za uvedeno hrvaškega ali srbskega jezika na vseh upravnih in justičnih oblastih v Dalmaciji. Proti je govoril italijanski poslanec Salvi, menč, da je raba jezikev v občevanju s strankami že urejena po jezikovni naredbi od leta 1872. Gledč notranjega jezika pa da ni potrebna nikaka sprememba dosedanjega stanja, ki se je že uživalo. Izključenje italijanskega uradnega jezika da bi bilo krivično in da bi istemu sledila kakor posledica nemščina in ne hrvaščina kakor uradni jezik. Poslanec Milič hrvaško-narodne stranke je pobijal izvajanja Salvijeve in je tudi z narodopravnega stališča povdarjal potrebo, da se uvede hrvaški uradni jezik. Poslanca Perić in Biankini sta govorila za predlog, ki se je tudi vsprejel z vsemi glasovi, izvzemši one italijanskih poslancev. Zakonski načrt o zaidanju hudournika Trzibalić v občini Drniš se je vsprejel v drugem čitanju. Občini Sinj se je povodom potresa dovolila nadaljna podpora 1000 gld. Prihodnja seja bude v ponedeljek, v kateri seji se bržkone zaključči zasedanje dež. zbora.

Most 20. Na večerajšnjih izgrelih med nemškimi nacijonalci in socijalisti je bilo ranjenih več poslednjih. Proti poslancu Wolfu se je uožila ovadba na državno pravdnštvo radi zločina veleizdaje. Ovadba se opira na Wolfov govor na nemškonacijonalnem shodu.

Most 20. Nemško-ljudski shod, ki se je vršil tu večeraj, je bil razpuščen radi neke veleizdajske izjave državnega poslanca Wolfa. Ker so udeležniki tega shoda hoteli potem udreti na socijalno demokratski shod in je prišlo do pretepa, je bil razpuščen tudi ta poslednji shod. Orožniki so zopet napravili mir. Proti Wolfu in jednemu udeležniku na pretepu, ki je krvavo pretepel nekega družega, se je uožila kazenska ovadba.

Gradee 19. Danes je bil tu shod socijalnih demokratov, na katerem so hudo napadali župana in deželni odbor, ker ničesar ne storita za presosno volilnega reda.

London 20. Reuterjeva pisarna javlja iz Pekinga: Uradno je naznanjeno, da je italijanski poslanik De-Martino odpozvan. Sodi se, da bude to odpozvanje škodilo ugledu Italije v Kitaju in bude posledica ta, da se italijanske zahteve umaknejo vsaj začasno.

Carigrad 20. Lord Salisbury je zagotovil turški vladi, da se Angležka ni polastila Sudana in da ni skrčila suverenitetne pravice sultana nad Sudanom, niti da ne misli storiti tega. Turška vlada je z zadovoljstvom vzela na znanje to zagotovilo.

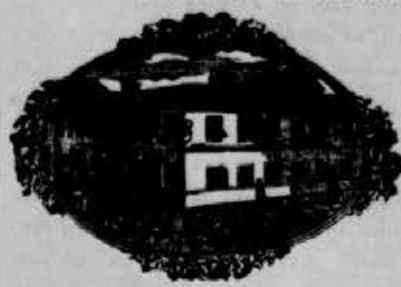
Najnoveja trgovinska vest.

New-York 19. marca (Izv. brzojav.)
Pšenica za takoj $79\frac{3}{8}$, za marec, 79 za maj $72\frac{3}{8}$, za juli $71\frac{1}{4}$. marec — Koruza za maj $39\frac{1}{4}$ Mast 570.

M. Aite Razprodaja vse
(prej Aite & Zadnik) blago v zalogi po
Via Nuova ogel ulice S. Lazzaro. znižanih cenah.

C. Zadnik Piazza S. Giovanni 6 (uhod V. delle
Legna.) Prodajalnica manufaktur
po najnižjih cenah.

„Hotel Nazionale“ v Trstu, Via Vienna št. 4

nahaja se v bližini kolodvora južne železnice pristanišče, poštne in brzojavnega urada ter je popolnoma obnovljen. Sobe elegantne vse v I. nadstr.

Cena od 60 novč. naprej.

V pritličju nahaja se tudi „Restaurant Nazionale“ elegantno opravljen, preskrbljen vedno in ob vsakej uri z gorkimi in mrzlimi jedili. Toči se: fino plzensko pivo in Culmbach-ovo črno pivo, najbolje dalmatinsko „Apolo di Lissa“ in istrsko vino ter razna vina v hoteljkah, vse po zmernih cenah.

Lastnik je slovan-dalmatinec. Govori se slovenski in hrvaški.

Naslanjaje se na geslo: „Svoji k svojim“ priporoča se slavnemu občinstvu slovenskemu in hrvaškemu za obilen obisk

Josip Serdarović,
lastnik.

URAR

sposoben v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja,
raznašalec „Edinosti“ in vratar,
Via Solitario št. 8.

Pomladansko zdravljene.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj „Tisočerni evet“ (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodec, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER „Ai due Mori“ v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.

Njega svetost

Papež Leon XIII.

sporočili so, po svojem zdravniku prof. dru. Lapoponi-ju g. lekarnarju G. Piccoli-ju v Ljubljani prisrčno zahvalo za doposlane jim stekleničice

tinkture za želodec

in so njemu z diplomo danč 27. novembra 1897. podelili naslov „dvorni založnik Njihove svetosti“ s pravico v svoji firmi poleg naslova imeti tudi grb Njihove svetosti.

Imenovani zdravnik ter tudi mnogi drugi sloviti profesorji in doktorji zapisujejo bolehamim Piccoli-jevo želodčno tinkturo, katera krepiča želodec, povečuje slast, pospešuje prebavljenje in telesno odprtje.

Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje

G. Piccoli,
lekarnar pri „Angelu“ v Ljubljani
na Dunajski cesti.

Tinkuro za želodec pošilja izd lovatelj v skatljah po 12 stekleničic za gld. 1-26 a. vr., po 24 stekleničic za gld. 2-40, do 36 stekl. za gld. 3-50, po 75 stekl. za gl. 6-50 (poštni paket ne črez 5 kl. težak), pa 110 za gl. 10-30.

Poštalno mora plačati p. n. naročnik.

Podpisana naznanja, da je prevzela gostilno

„pri kroni“
v ulici Geppa št. 10.

Priporoča se slavnemu občinstvu. Toči izvrstno pivo, vino istrsko, dalmatinsko in belo. Kuhinja je vedno preskrbljena z svežimi jedmi.

Za mnogobrojni obisk priporoča se udana

Ana Čepirlo.